

De-a puspaspâsul

Constanța Buzea

Tu mi-ai spus să fac un pas
Peste șanțul plin cu apă,
Șanțu-i lat, picioru-mi scapă,
Iată-mă-s proptit în nas.

Dar nu plâng, nu zic nici păs,
Sunt ud-leoarcă, sunt mutat.
Ce folos c-am fost curat?
Tu te prăpădești de râs.

Stă-ntre noi acum, vezi bine,
Șanțul ăsta cu băltoace.
Vrând să-l treci și tu încoace,
Ai să cazi în el, ca mine.